

i dette Spørgsmaal tage i Thinget med Hensyn til Jagtretten, idet han meente, at man her skulde afgive sin Stemme, om Eiendomsretten skulde sikkes eller ikke. Jeg gaaer trostigt til at stemme mod Forslaget, ja, jeg troer just, at jeg, ved at stemme mod det, sikker den sande Eiendomsret; thi, naar her paastaes, at Brugereren har fuld Eiendomsret til sine Producter, forekommer det mig, at deri ligger netop den Forskjel, som finder Sted mellem hans Begreber om Eiendomsret og mine. Jeg paastaar, at Jordbrugereren, hvor han ikke har Jagtret, ikke har denne Eiendomsret. Det er saavel klart udtalt i Lovgivningen, hvis der ellers er noget klart i Lovgivningen, som i mange Contractsforshold, som angaae Fæstere og Fordeiere, paa det Bestemteste afgjort, at, naar Jagtretten ikke er overladt Fæstere, tilhører den Eieren. Hvor dette nu er Tilfældet, der kan man umuligt sige, at Fæstere har fuld Eiendomsret, thi vil man sige dette, saa maa man tilfødesætte Lovgivningens klare Begreb saavel om Eiendomsretten som ogsaa om Contractsforsholdene i det Hele, og det troer jeg ikke let, man skal gaae ind paa. Naar den ærede Taler har motiveret sit Forslag af Hensyn til to forskjellige Anordninger, om Jordfællesskab og om Hegn og Fred, saa forekommer det mig, at Bestemmelserne om den Fred, som der tales om i disse Anordninger, og om de Kreaturer, hvortil der tages Hensyn, umuligt ved en Sammenstilling med Gyldighed kan overføres paa den foreliggende Sag; dog dette Spørgsmaal tvivler jeg ikke om, at de lovfærdige Medlemmer her i Thinget med mere Styrke og Kraft end jeg ville vide at gaae imøde. Jeg tør sige, at det er aldrig faldet mig ind, at man af disse to Anordninger

vilde kunne komme til at tænke paa Bildt; jeg troer, det er ganske andre Kreaturer, der er Tale om. Jeg maa fuldkommen være enig med, hvad den sidste ærede Taler har sagt, at Spørgsmaalet, om Almeenvellet fordrer, at Jagtretten skal frigives, kan sees fra flere Sider. Jeg hører til dem, der have Lovt herom. Det stod klart for mig, at det var at ønske, at den kunde frigives til Fæstere mod fuldstændig Erstatning. Det ærede Thing har besluttet det Modsatte, og altsaa mener jeg, at Sagen derved maa have sin Afgjørelse. Jeg holder mig overbevist om, at det ærede Thing, som forleden Dag har stemt for, at Jagtretten ikke mod fuldstændig Erstatning skal gives de ikke jagtberettigede Fæstere, idag umuligt vil stemme for dette Forslag, der gaaer ud paa, at Jagtretten skal frigives aldeles uden Erstatning. Vel har et æret Medlem sagt, at Jagtretten ikke derved frigives, da de Dyr, som skydes, skulle tilbageleveres; men jeg vil dog herved spørge, om ikke her lidt Sophisteri er tilstede; thi Retten til at skyde overgiver man dog til Brugereren, og det er da Noget, der senere vil blive Spørgsmaal om, hvorvidt det Dyr, han har skudt, skal tilbageleveres eller ikke. Med Hensyn til Forslaget, som det foreligger, skal jeg tillade mig at fremhæve, at jeg ikke kan see Andet, end at Jagtretten derved paa det Fuldstændigste frigives. Her er ikke, som i det andet Vindringsforslag, der er stillet til samme Paragraph af et æret Medlem, der sidder ligeoverfor mig (Ansgaard), i Forening med flere Medlemmer, kun Tale om at skyde det Bildt, der er skadeligt, men her vil man give Ret til at skyde alt Bildt; der finder aldeles ingen Undtagelse Sted.